

Vincze Barna **SPORT**

Öregfiúk csapatunk remekelt az SKSE ellen, Lukanényével pedig döntetlent játszott

Rimóc - SKSE 4 - 3 (2 - 1)

2013. 05. 04. 12 óra, Rimóc 30 néző, vezette: Pünkösdi József.
Rimóc: Horváth - Vankó, Puruczki, id. Laczkó T., Rigó - Golyán, Jusztin, Beszki, Szita - ifj. Laczkó T., Géczy.
Cserék: Sztítás, Fodor, Holecz, Kormány
Csapatvezető: Holecz Ferenc

SKSE: Szikora - Papanitz, Juhász. Fejes, Szabó - Chován, Németh Cs., Forgács, Kiss - Kiska, Mánczos.
Cserék: Németh Zs., Rigó, Kadlót, Fekete, Nagy, Tözsér,
Csapatvezetők: Pünkösdi József, Sebők János.

Gól: Fodor (2), Jusztin, Sztítás, ill. Németh Cs., Tözsér, Juhász.
Holecz Ferenc: Több, mint tíz év óta meglévő oda - visszavágó mérközésen jó színvonalú, sportszerű mérközést játszottunk. A mostani győzelmünk jelzés értékű: kezd összeállni egy jó csapat, a jelenlegi 16 fős keretet szeretnénk 22 főre bővíteni, várjuk a jelentkezőket.

Rimóc - Lukanénye 2 - 2 (1 - 1)

2013. 06. 15. 17 óra, Rimóc 40 néző, vezette: Doman Gábor (Makovinyi R., Makovinyi Z.)

Rimóc: Horváth - Vankó, Puruczki, Laczkó T., Holecz - Rigó, Fodor, Sztítás, Szita - Géczy, Kurucz, **Cserék:** Vincze, Makovinyi R., **Lukanénye:** Gerégari - Kovács, Hives N., Zöllei, Cvendel - Racsko, Tóth J., Tóth F., Miskey - Szatmári, Katyi.

Cserék: Balkó, Csipkár, Maser, Jakus, Zahorec, Hives R.
Gól: Géczy (2) ill. Hives R., Jakus

Holecz Ferenc: A mérközés fordulatokban gazdag sportszerű és küzdelmes volt. Rimóci csapatból 5 játékos hiányzott, de akik játszottak mindent megtettek a győzelemért. Végül igazságos eredmény született, visszavágó augusztus végén lesz.

Eldőlt: Rimóc a 2013/2014-es szezonban is a Megyei I. osztályban játszik!

A Nógrád Megyei Igazgatóság Versenybizottsága a benyújtott dokumentumok alapján a 2013/2014. évi bajnokságokba az alábbi csapatok nevezését fogadta el:

Megyei I. osztályú felnőtt és ifjúsági bajnokság:

Balassagyarmati VSE (csak felnőtt), Berkenye SE, Cered VSE, Érsekivadkert SE, Héhalom SE, Karancsbeszki SE, Karancslapujtó KSE, Mátranovák VSC, Nagybátony SC, Nőtincs SE, Palotás SE, Pásztó SK (csak felnőtt), Rimóc SE, Salgótarjáni BTC (csak felnőtt), Somos SE, Szécsény VSE.

A Megyei I. osztályú bajnokság tervezett kezdési ideje: 2013. augusztus 17-18.

A sportegyesülettel és a mérkőzésekkel kapcsolatos információkat a <http://rimocise.blog.hu/> internetes oldalon is nyomon követheti!

- A 2013/2014-es labdarúgó bajnokság sorsolása:**
1. forduló: 2013. 08. 18. (vasárnap) 17:00 Karancslapujtó - Rimóc
 2. forduló: 2013. 08. 24. (szombat) 17:00 Rimóc - Szécsény
 3. forduló: 2013. 08. 31. (szombat) 17:00 Cered - Rimóc
 4. forduló: 2013. 09. 07. (szombat) 16:30 Rimóc - Palotás
 5. forduló: 2013. 09. 14. (szombat) 16:30 Salgótarjáni BTC - Rimóc
 6. forduló: 2013. 09. 21. (szombat) 16:00 Rimóc - Berkenye
 7. forduló: 2013. 09. 28. (szombat) 16:00 Balassagyarmat - Rimóc
 8. forduló: 2013. 10. 05. (szombat) 15:00 Rimóc - Karancsbeszki
 9. forduló: 2013. 10. 13. (vasárnap) 15:00 Érsekivadkert - Rimóc
 10. forduló: 2013. 10. 19. (szombat) 14:30 Nagybátony - Rimóc
 11. forduló: 2013. 10. 26. (szombat) 14:30 Rimóc - Héhalom
 12. forduló: 2013. 11. 02. (szombat) 13:30 Somos - Rimóc
 13. forduló: 2013. 11. 09. (szombat) 13:30 Rimóc - Mátranovák
 14. forduló: 2013. 11. 17. (vasárnap) 13:00 Nőtincs - Rimóc
 15. forduló: 2013. 11. 23. (szombat) 13:00 Rimóc - Pásztó

A 2012/2013-as labdarúgó bajnokság góllövői

Felnőtt csapat góllövő listája: Ifjúsági csapat góllövő listája:

1. Bangó Rómeó 9 gól	1. Kis István 17 gól
2. Vincze Benjámin 6 gól	2. Kormány Richárd 17 gól
3. Kelecsényi Gábor 6 gól	3. Percze Roland 9 gól
4. Botos Artúr 6 gól	4. Mócsány Gábor 8 gól
(Rimóc 3, Szécsény 3)	5. Bada Norbert 4 gól
5. Fábrián Róbert 3 gól	6. Szép Máté 3 gól
6. Bangó Norbert 2 gól	7. Beszki Máté 3 gól
7. Komár Gábor 1 gól	8. Csizmadia Bálint 2 gól
8. Rácz Iván 1 gól	9. Pásztor Balázs 1 gól
9. Beszki Arthur 1 gól	10. Molnár Dániel 1 gól
	11. Rácz Nándor 1 gól

A serdülő csapat (nyugati csoport) góllövő listája:

1. Csík Rómeó 31 gól
2. Bada Norbert 15 gól
3. Csík Csaba 9 gól
4. Rácz Adrián 4 gól
5. Oláh Áron 4 gól
6. Janusek Dániel 3 gól
7. Csík Dávid 3 gól
8. Kormány Dávid 2 gól (Rimóc 1, Szécsény 1)
9. Jusztin Roland 1 gól

Az óvodások a Rimóc legkisebb labdarúgó csapata:
álló sor: Balázs Brendon, Kail Balázs, Vincze Barna, Bada Tamás
ülő sor: Magyar Mátyás, Bangó Bendegúz, Balázs Levente, Czerovszki Tibor, Bada Gábor

RIMÓCI ÚJSÁG

XIX. ÉVFOLYAM 8. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Kisasszony hava 2013 AUGUSZTUS

„A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: aki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben” (Máté evangéliuma 19,19.)

Augusztus

Vasárnap délután, amikor e néhány sort írom gabonával teli úgynevezett „szemszállítók” jönnek-mennek, viszik a mindennapi „kenyerünket”. Úgy látszik, a mag jó földbe hullott és jó termést hozott. Nyár van, meleg, az aratás ideje. Minden percet ki kell használni, hisz a gabonának a csűrben a helye.

Mint az aratásnak mindennek meg van a maga ideje. A sírásnak, a nevetésnek, a vetésnek, az aratásnak, a szüretnek. Meg van a maga ideje a lagzinak, a keresztelőnek és még lehetne hosszasan sorolni.

A sokak által „rohanó világnak” nevezett mindennapjainkban azt mondjuk „semmire sincs időnk”. De főleg egymásra nincs. Istenre meg végképp.

A világban az látszik, hogy az emberek csúcsebességgel rohannak, melyet Teréz anya így fogalmazott meg: „A szeretet az otthonainkban kezdődik; a szeretet az otthonainkban lakik, és ezért van a sok szenvedés és szerencsétlenség a világban, mert a szülőknek nincs idejük egymásra, és így a családokban kezdődik a világ békéjének felbomlása. Úgy tűnik, manapság mindenki szörnyű sietségben van, türelmetlenül a minél nagyobb siker, fejlődés, gazdaság és más hasonlók elérésében, a gyermekeknek pedig szüleik idejéből oly kevés jut”. Gyökössy Endre református lelkész pedig azt mondja a családról: „Mi vagyunk a gyermekeink képes bibliájában a képek. A hitoktatás ráadás”.

Eljön majd szeptember, az iskolakezdés is, a hit és erkölcsstan, illetve az etika oktatása.

A csendes, szép családi élet nem olyan látványos, mintha valaki a ranglétra csúcsára küzdi fel magát, megveszi a legújabb elektronikus kutyákat, menő autón repeszt. A pénz, hatalom, siker, szépség elenyész. A boldog gyermekek, unokák viszont áldják és imába foglalják majd nevünket.

A szép rendezett lakásba lelket kell vinnie az édesanyának, a hideg falakat, bútorokat, tárgyakat otthonná változtatni, az örömteli, boldog együttlét óráival megtölteni.

Nagy a mi felelősségünk, csak nem akarunk foglalkozni vele. Sokkal könnyebb kifogásokat találni, hogy miért nem csinálunk valamit, mint áldozatot hozni valakiért, valamiért.

Imádságos lélekkel nap, mint nap tegyük fel a kérdést magunknak:

Mi a mi dolgunk, mi a mi feladatunk?

Beszki János

Simon András: Bűn - szeretet

A bűn hájjal kenetet, hogy megrontson.

A szeretet kíméletlenül pöröl,

hogy megtisztítson.

A bűn fröcsköl, a szeretet szétárad.

A bűn éget és perzsel, a szeretet sugároz.

A szeretet „egyszerű”, a bűn körmönfont.

A szeretet „egy-ügyű”, a bűn agyafúrt.

A szeretet nyíltan beszél, a bűn körülír.

Míg a szeretet a mélység titkairól dadog,

A bűn a felszín közhelyeiről fecserész.

Míg a bűn hazudik, hogy ne kelljen

megmondania az igazat,

A szeretet kitérő választ ad,

hogy ne kelljen hazudnia.

A bűn kényszerít, a szeretet készlet.

A bűn csábít, a szeretet vonz.

A bűn érzi, a szeretet érzékelő.

A bűn forral, a szeretet hevít.

A bűn úz és hajt, a szeretet lelkesít.

A szeretet megkeresi a tisztátalant,

hogy felemelje,

A bűn „felhajtja” magának a tisztátalant,

hogy kihasználja és sárba tapossa.

A szeretet az embert látja a cédában is,

de a bűn csak riherongy kurvának tartja.

A szeretet megjelöl, a bűn megpecsétel.

A szeretet társakra lel, de a

bűncsak hordákba ver.

A szeretet kiteljesít, a bűn kiüresít.

A szeretet mentséget keres,

a bűn kifogást talál.

A bűn bekerít és magadba zár,

A szeretet kapukat nyit és másokhoz vezet.

A bűn elfecsérli és pazarolja a másét,

De a szeretet önmagát osztja szét.

Rimóci Újság - Független falusi havilap.
 Kiadja: „Rimóc Községért” Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujsg@gmail.com)
 Állandó munkatársak: Benkó Péter, Beszki Andor, Beszki János, Beszki Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrinc Sándor, Bablenné Mócsány Georgina, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczéné Percze Gizella
 Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.
 Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Augusztus 3. (szombat) FALUNAP
Augusztus 9. (péntek) 18⁰⁰ IV. Rimóci Biliárd- és Pókerbajnokság az ÚJ KLUB-ban (8. forduló)
Augusztus 17-18. SZENTKÚTI GYALOGZARÁNDOKLAT
Augusztus 18. (vasárnap) 17⁰⁰ Karancslapujtó-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 20. (kedd) SZENT ISTVÁN NAPJA
Augusztus 24. (szombat) 17⁰⁰ Rimóc-Szécsény bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 31. (szombat) 17⁰⁰ Cered-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
Szeptember 7. (szombat) 16³⁰ Rimóc-Palotás bajnoki labdarúgó mérkőzés

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Július 18-án, csütörtökön 18 órakor tartotta legutóbbi ülését képviselő-testületünk. Az ülésen részt vett Beszkid János, Golopi Károly, Juhász Vincéné, Jusztin Péterné, Kiss János képviselők, Dr. Verbóci Mária jegyző, Beszkid Andor polgármester.

Elsőként a képviselők elfogadták a 2013. évre szóló költségvetési rendelet módosítására tett javaslatot.

Erre azért volt szükség, mert az óvoda július 01-től visszakerült önállóan működő intézményként önkormányzatunk fenntartásába, illetve a közös önkormányzati hivatal állományába került kötelezően felvételre - a törvényi előírásoknak megfelelően - a Szécsényi Szennyvíz-agglomerációs Önkormányzati Társulás munkatársa, Bablané Mócsány Georgina. Az előterjesztést a képviselők egyhangúlag elfogadták.

A képviselők állást foglaltak a lakásfenntartási támogatásnak 100%-ban természetben való folyósítása mellett.

Harmadik napirend keretében került elfogadásra a talajterhelési díj helyi szabályairól szóló rendelet. A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. számú törvény 83. § (3) bekezdése alapján, ha 2012. július 1-jén a közműves ivóvízellátás, vagy szennyvízelvezetés és -tisztítás biztosításához szükséges víziközmű-rendszer a közterületen az ingatlanról műszakilag elérhető módon kiépült és rendelkezésre áll, akkor az ingatlan tulajdonosa **2013. július 1-jéig** az 55.§-ban foglaltak szerint **köteles volt az ingatlant a rendszerbe bekötni!**

A környezetterhelési díjról szóló 2003. évi LXXXIX. törvény 11. § (1) bekezdése értelmében azon fogyasztónak, aki a műszakilag rendelkezésre álló közcsatornára nem köt rá és helyette más szennyvíz-elhelyezési módot alkalmaz, **talajterhelési díjat kell fizetnie.** Ugyanezen törvény 12. § (3) bekezdése alapján a talajterhelési díj egységdíjának mértéke **2012. február 1-jétől a korábbi 120 Ft/m² helyett tízszeres - 1.200 Ft/m²!!!** mértékben került meghatározásra. A díjfizetés alapjául szolgáló vízfogyasztás mértékét tartalmazza többek között a helyi rendelet.

Változnak a közétkeztetésért fizetendő térítési díjak szeptember 1-től a nyersanyagnorma változásának következtében.

Óvodában napi háromszori étkezés **238.- Ft/nap**, általános iskolában napi háromszori étkezés **283.- Ft/nap**, menza a Gondozási Központ konyhájáról **198.- Ft/nap**.

Felnőtt étkeztetés (ebéd a Gondozási Központ konyhájáról) esetében a díj alapja **198.- Ft/nap**.

Polgárőr hírek

Megyei: **XXII. Vadász-III. Polgárőr-I. Horgásznap Hollókőn**

2013.07.06.-án szombaton, Hollókőn került megrendezésre a III. Megyei Polgárőrnapi. Csapatunk már pénteken helyet foglalt és sátrat vert Hollókőn, igyekeztünk árnyékos és jól megközelíthető helyet találni. Szombat reggel a résztvevők egy kis csapata korábban indult a felszerelésekkel, majd 8.30-kor a polgárőr irodától a rimóci önkormányzat kisbuszával indultak a többiek. A helyszínt már reggelről benépesítette a tömeg, vásárosok, vadászok, horgászok, polgárőrök és más civil szervezetek vertek sátrat a domboldalon. 10 órakor kezdődött a megnyitó, vadászkiűrtös térzenével. A megnyitón megyei és helyi vezetők méltatták és ismerték el a polgárőrség szerepét, a polgárőrök munkáját a mindennapi életben. Elhangzott többek között, hogy a polgárőrök nem csak egyéni járőrözést végeznek, hanem közös szolgálatot látnak el, többek között a rendőrséggel, a vadászokkal, horgászokkal és más szervezetekkel is. A polgárőrség országos szinten elismert, népszerű, és a legnagyobb szervezett civil köztestület. A megnyitót követően a Szent Hubertus mise következett, majd több színes, látványos, egész napos programmal és vadászati kiállítással lehettek gazdagabbak a résztvevők. Menetközben elkészült a polgárőrök sátránál is a vadpörkölt, amiből jóízűen falatozhatott mindenki, mert nem csak a polgárőröket láttuk szívesen, hanem a családtagokat,

A kedvezményes térítési díjat (118 %) fizethetik meg a következő csoportokba tartozó felnőtt étkeztetés keretében ebédet igénylő dolgozók:

- az önkormányzat intézményeinek alkalmazottjai,
- a településen állami fenntartásban és működésben lévő intézmény dolgozói,
- a nem önkormányzati, nem állami fenntartású, de kötelező önkormányzati, feladatot ellátó személy, vagy ilyen vállalkozás alkalmazottja,
- az önkormányzat közreműködésével létrejött alapítvány alkalmazottjai,
- a helyi Gyerekház kinevezett alkalmazottjai.

További kedvezményt hagyott jóvá a képviselő-testület a gyermekétkeztetésben térítési díjat ténylegesen fizetők számára. Ők szeptember 1-től 25 %-os kedvezménnyel igényelhetik a szolgáltatást.

Egyebekben jóváhagyta a testület a vízi-közművagyon kezelésére létrejövő társulás megállapodását. A tervek szerint ennek a társulásnak is településünk lesz a székhelye.

Jó ütemben halad a „Nap-szamos-óra” megvalósítása. Jelenleg a szobor bronza öntése folyik. Avatására a képviselők döntése szerint augusztus 25-én kerül sor.

Képviselői indítványra zárt ülés keretében két támogatás került megállapításra.

Beszkid Andor polgármester

Új munkatárs

A Gyerekház állást hirdetett egy fő segítő munkatárs részére. A meghirdetett állásra összesen kilencen jelentkeztek. Rimócról hatan, Szécsényből ketten, és volt egy nagylóci jelentkező is. A július 18-ára meghirdetett meghallgatásra a megadott időpontban heten jelentek meg. A meghallgatást lebonyolító bizottságban részt vett a polgármester, a gyerekház vezetője, az óvoda megbízott vezetője és az önkormányzati hivatal gyerekház ügyeivel foglalkozó munkatársa.

A meghallgatás eredményének megállapítására a másnap reggel 8-kor kezdődő bizottsági ülésen került sor. Egy fél órás egyeztetést követően kiválasztásra került Csemer Petra, Hunyadi út 48. szám alatti lakos.

(A gyerekház-vezetői állásra érkezett pályázatok elbírálása jelenleg folyamatban van, a következő lapszámban erről is beszámolunk.)

Minden érdeklődőnek köszönjük a jelentkezését! A gyerekház munkatársainak további sikerélményeket kívánunk, bízva abban, hogy a december 31-éig kinevezésre került részmunkaidős (napi 4 órás) új munkatárs beilleszkedése zökkenőmentes lesz.

Beszkid Andor polgármester

barátokat, ismerősöket és a szolgálatos rendőröket is. A nap folyamán sátrunkat megtisztelte több helyi és megyei vezető is, többek között a hollókői polgármester, a szécsényi rendőrkapitányság vezetője, a megyei polgárőrvezetők és még sokan mások.

A tartalmas műsor és beszélgetés közben, valamint a finom étel és ital fogyasztásával gyorsan eltelt az idő. Sötétedéskor sátrat bontottunk, és újabb élményekkel gazdagodva Rimóc felé vettük utunkat annak reményében, hogy jövőre még több rimóci polgárőr fog részt venni egy ilyen nagyszerű rendezvényen. Sajnos ez a rendezvény egy napra esett a - már rendszeresen ebben az időben tartandó - herencsényi Palóc Búcsúval, melyen több polgárőrtársunk részt vesz.

Egy sajnálatos esemény is beárnyékolta ezt a napot, egy polgárőrtársunk, Vanyáné Erdélyi Márti édesapját, Erdélyi Bélát ezen a napon temették. Polgárőrtársunknak és családjának ezúton szeretnék részvételt nyilvánítani a Polgárőrség nevében.

Péter Zsolt

Más-csak röviden

2013.07.13.-án a Rimóci Sport Egyesület tartotta évzáró közgyűlését, melyre harmadmagammal meghívást kaptam. A közgyűlésen elhangzott a csapat eddigi szereplése, elvárások a jövőre nézve, lehetőségek, támogatások, kérdések és válaszok a csapat megyei osztályú helyére vonatkozóan. A vezetőség tájékoztatását és a vélemények meghallgatását követően megköszönték az eddigi támogatásokat és segítségnyújtást. A Polgárőrség részéről továbbra is felajánlásra került a rendezvények biztosításában való segítség, melyet a vezetőség tisztelettel megköszönt és elfogadott. A közgyűlést egy finom vacsora és beszélgetést követett.

Köszönjük a meghívást!

Péter Zsolt

Testedet takarja hideg sírhalom, szívünket mardossa érted fájdalom. A fájdalmat leírni nem lehet, csak letörölni a könnyeket. Nélküled szomorú, üres a házunk, még most sem hisszük el, hogy hiába várunk.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak a rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik szeretett halottunk

ERDÉLYI BÉLA
(élt 64 évet)

Temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

FIGYELEM!

Folytatódik a "Forgalmazza REÁL Hungária Kft. ..." feliratok gyűjtése, mellyel iskolánk tanulói osztálykirándulásra fordítható támogatást nyerhetnek. Kérünk mindenkit, ne dobják ki a REÁL-os feliratokat, hanem a szokásos módon gyűjtsék össze és juttassák el az iskolába! **Köszönjük szépen! Vinczéné Percze Gizella**

Gondolatok:

Próba, szerencse

Amitől az embert óva intik, az általában igen vonzó számára. Példának okáért ott van a tiltott gyümölcs. A kísértéstől még edesebb. És azért vágyunk annyira rá, mert úgy véljük, nincs hozzá fogható. Adott pillanatban nincs is. Arra csak később eszmélünk, hogy ebbe akár a fogunk is beletörhet. És előbb vagy utóbb úgy is lesz. Ha keressük a bajt, hát megtalál. Persze sosem úgy indulunk neki, hogy ez a cél. Mindössze egy kis kísérletezgetés, kalandvágy, móka (a felszínen). A mélyben kíváncsiság, birtoklászvágy, ego. Fontos hajtóerők, de nemcsak a dicsőségbe repíthetnek, hanem a vesztünkbe is. Persze mivé lenne a világ, ha a várható veszély bármítől is eltántorítana. Meg aztán épp ez a csábító. A veszteség tudata fűszerezi a kalandot. S ha győz az ember, nemcsak a siker különös zamatát

Rimóci Szent István Óvoda a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 20/A. § alapján pályázatot hirdet Óvodapedagógus munkakör betöltésére.

A közalkalmazotti jogviszony időtartama: határozott idejű 2013.09.02.-2014.07.31.ig.

Pályázati feltételek:
- főiskola, óvodapedagógus,
- magyar állampolgárság, büntetlen előélet, cselekvőképesség

Elvárt kompetenciák:
- jó szintű naprakész szakmai felkészültség, jó együttműködési készség, pontosság, empátia, tolerancia,

A pályázat részeként benyújtandó iratok, igazolások:
- a képzettséget igazoló okiratok másolata, erkölcsi bizonyítvány, önéletrajz, motivációs levél
A munkakör legkorábban 2013. szeptember 2. napjától tölthető be.

A pályázat benyújtásának határideje: 2013. július 31.

A pályázati kiírással kapcsolatosan további információt Molnár Lászlóné nyújt, a 06-30-609-3436-os telefonszámon.
Forrás: kozigallas.gov.hu

Köszönet

A varsányi, Szentkútra igyekező gyalogbúcsúsok nevében szeretném köszönetemet kifejezni a Szent József Férfiszövetség tagjainak, akik igen nagy meglepetést okoztak számunkra 2013. július 13-án reggel. A rimóci Kőkereszthez érve, izgatott férfiak vártak bennünket. Üdítővel, vízzel, borral, pálinkával, pogácsával, süteményekkel fogadták a csaknem 180 fős gyalogos zarándokokat. Ilyen még nem volt, és azt hiszem mindannyiunk szívében jó érzések keletkeztek, kinek a meghatódottság, kinek a meglepődés, kinek a köszönet, a szeretet, a hála. Isten áldja meg Őket ezért!

Rigóné Lehoczki Bernadett

Akiért a harang szólt...

Legutolsó lapszámunk megjelenése óta községeinkben nem történt haláleset.

Gólyahír:

Bada Dezső - 2013. 07. 08.
Szüllők: Csemer Anita és Bada Dezső

Baranyi Csenge - 2013. 07. 09.
Szüllők: Szoldatics Márk - 2013. 07. 15.
Szüllők: Beszkid Beáta és Szoldatics Jácint

ízlelheti meg, hanem a félelem béklyóiból való szabadulást is. Erősebb lesz, magabiztosabb. Szerencsés esetben. Mert a kudarc éppúgy benne van a pakliban. Az ám, de bátraké a szerencse – mondják. Csakhogy a szerencséhez nagyon bátornak kell lenni. Józan eszűnk ellenére rábizni magunkat a kiszámíthatatlanra. Ugyanakkor számot kell vetni a bukással, reális lehetőségnek elfogadni, s mégis minden erőnkkel azon lenni, hogy elkerüljük. Akkor (talán) sikerülhet. Hiszen a bizarnak, a lehetetlennek tűnő dolgokra is van magyarázat. Minden különös jelenség mögött van törvényszerűség. Csak nem mindig tűnik fel elsőre, és nem feltétlenül az, amire számítottunk. Ezek után már csak az a kérdés: elhíhetjük, hogy nincs lehetetlen helyzet, csak még nem találtunk rá megoldást? Vagy éppen valamilyen csodálatos magyarázatot? Ugye!

U.I. Testvérfalu Afrikában!
Van, aki másnak rosszat akar, de csak jobb lett.

Lőrik Sándor

Németországi tanulmányút a megújuló erőforrások jegyében

A Cserfa Egyesület június 24-28-ig tanulmányutat szervezett Németországba a „Megújuló energiákkal Európa kistépeléseinek megújulásáért” projektjük zárásaként. Az út célja mindazok a helyek, települések felkeresése, ahol megújuló energiaforrásokat használnak magánházak, középületek, települések áram- és melegvíz ellátására.

Az első nap az utazással telt el, a 14 fős társaság igen összetett volt, s a többség akkor ismerkedett meg egymással. A közel 12 óras út után Németország keleti részén, egy bajor kisvárosban, Kastl-ban foglaltuk el szállásunkat. Kastl-ban működött az Európai Magyar Gimnázium, ahová a világ minden tájáról érkeztek magyar anyanyelvű gyerekek tanulni. Sajnos anyagi okok és fenntartóhiány miatt 2006-ban bezárták az intézményt. Ottlétünk alatt idegenvezetőnk és kapcsolattartónk a gimnázium egykori diákja és tanára, Müller György (aki egyébként fafaragó mester is) volt. Gyuri bácsi segített megszervezni a programokat, tolmácsolást nekünk, segített az étkezésekhez szükséges alapanyagok beszerzésében, valamint kedves, humoros jellemével, színes történeteivel kalauzolt végig minket a vidéken, mutatta be élettörténetét.

A szakmai programok alkalmával több alternatív, megújuló energiaforrás alkalmazását láthattuk működés közben. Elsőként egy olyan településre látogattunk el, ahol biomassza kazán látja el a település áram és melegvíz igényeit. A fa apríték elégetésével keletkezett hőből melegvizet állítanak elő, valamint áramot fejlesztenek, mely kielégíti az ott élő családok szükségleteit. A következő érdekesség egy víz által forgatott áramfejlesztő, mely csupán egy kisebb patak vizét használva látott el árammal egy családi házat és a hozzá tartozó gazdaságot. A tulajdonos elmondása szerint a családja már a középkortól rendelkezik azzal a joggal, hogy vízimalmot működtessen és ezt a jogot tovább is örökíthették. A német precízség és szakértelem bizonyítéka, hogy a körülbelül 50 éve épített áramfejlesztő ugyanazokkal az alkatrészekkel üzemel még ma is, mint amivel megépítették. Ezt követően egy hatalmas napelem „mezőre” látogattunk, amit az esős idő miatt csak busszal jártunk körbe. Ott tartózkodásunk alatt rengeteg napelemet láttunk családi házakon, iskolákon, közintézményeken, gazdaságokon, valamint mezőre telepítve. Németországban közel 10 éve kezdték alkalmazni a napelemeket áramfejlesztés céljából, s mára már annyi áramot képesek ezek segítségével előállítani, hogy szinte az egész ország áram igényeit ki tudják elégíteni. A szakmai program következő állomása egy olajprés üzem volt, mely családi vállalkozásként működött. Repcemagból állítottak elő olajat,

amely amellet, hogy felhasználható az étkezés során, üzemanyagként is szolgált az arra alkalmas járművekben és berendezésekben. Az üzemben például a víz felmelegítését végző gép motorjához repceolajat használnak, ami így az üzem és a mellette álló családi ház fűtését kiszolgálja. A megújuló erőforrások közül a biogáz előállítása volt a következő, mellyel megismerkedtünk. A biogáz előállításához gabonát (kukorica, búza), valamint trágyát használnak fel, meghatározott hőmérsékleten, zárt térben erjesztik az egyveleget, melyből a benne lévő baktériumok hatására gáz keletkezik. A gázt a zárt térből elvezetik, tárolják, lehűtik, majd egy átalakító segítségével áramot és melegvizet állítanak elő, melyeket a környező települések hasznosítanak.

A szakmai programok mellett szerencsére volt időnk megismerkedni a bajor vidék egy darabkájával. A csodálatos természeti környezet mellett több történelmi városközpontot is megnéztünk. Felkapaszkodtunk egy hatalmas hegyen álló középkori vármaradványhoz, s igazi bajor sört ittunk egy közel 400 éves vendéglőben.

A hideg időjárás ellenére nagyon jól éreztük magunkat és rengeteg új és hasznos ismeretre tettünk szert. Örülök, hogy lehetőséget kaptunk Szabó Mónikával arra, hogy részt vegyünk ezen a tanulmányúton, melyen amellet, hogy színes egyéniségű emberekkel ismerkedhettünk meg, új élményekkel és ismeretséggel lettünk gazdagabbak. Köszönjük a lehetőséget a Cserfa Egyesületnek!

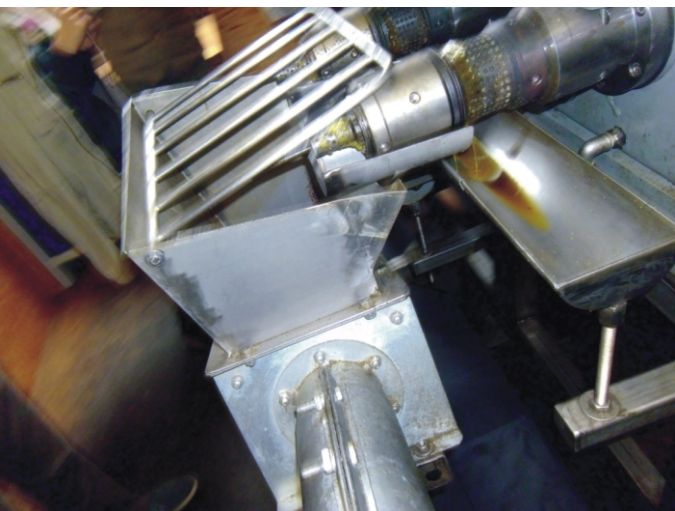
Burik-Vincze Ágota

Részvevők a német vendéglátókkal

Napelemek az iskola épületén

Olajprés

„Kellene kiskert, bőtermő!”

A komáromi Solum Zrt. és a váci katolikus püspökség vidékfejlesztési irodája biztosított 3, ill. 2,5 tonna vetőkrumplit. A szerszámok szétosztásakor a programban résztvevők megkapták a váciak vetőmag csomagját is. A vetőkrumpliból minden olyan kertbe jutott, ahol a talaj ehhez elő volt készítve és volt hely az ültetéshez. A fennmaradó mennyiséget a határban, a Pusztavár Kft. által biztosított területen ültették el az önkormányzat háztáji földjének a keretére. A termés a képviselő-testület későbbi döntése alapján kerül kiosztásra.

EZÜTON IS KÖSZÖNJÜK A TÁMOGATÓK NAGYLELKŰ SEGÍTSÉGÉT!

Tavasszal az iskola bekapcsolódott a „Vesd bele magad!” programba, melynek keretében a gyerekek vetőmag csomagokat vihettek haza, hogy a magok az otthoni kertben kerüljenek elültetésre. Az önkormányzat és az iskola újra elindította az iskolakert programot Szabó Mónika vezetésével. A gyerekek a nyári szünetben is előre egyeztetett beosztás szerint gondozzák az ott elültetett növényeket és minden ehhez kapcsolható érdekes foglalkozáson vesznek részt. (Ijászat, sütés szabadtéri kemencében, stb.)

KÉRJÜK A SZÜLŐKET, HOGY AZ ELŐZETES BEOSZTÁS SZERINT KÜLDJÉK A GYEREKEKET AZ ISKOLAKERTBE! ahol Szabó Mónika a hét minden munkanapján megtartja a délelőtti foglalkozást, melyet mindenki szabadon látogathat, nem csak az előre beosztott gyerekek.

Ha az időjárás kegyes lesz hozzánk és jó termés lesz a kiskertekben, akkor a 2013. szeptember 21-én megrendezésre kerülő Szüreti felvonuláson TERMÉNY-BEMUTATÓT tartunk, amelyre elvárjuk mindenki legszebben sikerült termését. A rendezvényen külön főzőhelye lesz az iskolakertnek, ahol a kis gazdák készíthetnek finomságokat a maguk nevelte zöldségekből.

Reméljük, hogy a sikeres betakarítást követően az őszi talaj előkészítéssel nagyobb területen, újabb kertek és kertészek bekapcsolódásával folytatódik a Kiskert program és jövőre már bekapcsolódhatunk a Magyarország Legszebb Konyhakertjei versenybe.

Székely Orsolya - IKON Stúdió Egyesület
Budapest 2013.07.21.

„Kellene kiskert, bőtermő!” címmel, az IKON Stúdió Egyesület 2012-ben elnyerte az MTVA támogatását egy ismeretterjesztő filmsorozat készítésére. A 3 részesre tervezett sorozat a konyhakerti zöldségtermesztés titkait dolgozza fel mozgóképes formában; az őszi-tavaszi talaj előkészítéstől a palántázáson-ültetésen keresztül, a betegségek gondozásán át a betakarításig.

A filmsorozatot az MTV1 tűzi műsorára 2014 tavaszától. Ezzel egy időben az anyag bővített formában felkerül az internetre, hogy az iskolai oktatáshoz is elérhető legyen.

A filmsorozattal célunk, hogy ismét divatba hozzuk a kertészkedést. Kedvet csináljunk ahhoz, hogy aki csak teheti, az a szabadidejében jókedvűen végzett „jövedelempótló tevékenységgel” járuljon hozzá a saját fogyasztása, a családi szükséglet kielégítésének a bővítéséhez.

A hagyományosan közösségi paraszti életforma felbomlott. A városias jellegű fogyasztói viselkedésminták gazdasági és kommunikációs hatások mentén terjednek a falvakban is. Ennek következtében drasztikusan csökken a háztáji gazdaság, a konyhakert művelés divatja. A gyümölcsfák helyét elfoglalják a tuják, az ágyások helyét a nyírott gyepek. A gondozatlan kerteken pedig úrrá lett a gyom és parlagfű tenyészet.

A saját gazdaságot fenntartó paraszti kultúra széleskörű tudásbázisra alapult, mely ismeretanyagot szájhagyományban, szokásrendben hagyományoztak. A felhalmozott tudás átadásának láncolata az életforma váltással megszakadni látszik.

A filmben a nagy tudású öregek osztják meg velünk a még az ő szüleiktől, nagyszüleiktől eltanult kertművelési ismereteket.

A forgatást már 2012 őszén megkezdtük. Ekkor indítottuk el az önkormányzattal és a roma nemzetiségi önkormányzattal együttműködve a Beszkid Jánosné által vezetett Kiskert projektet. A program a 2012 őszi szemétszedés meghirdetésével kezdődött. A hegyoldal takarításában résztvevők kertjét novemberben Virág László az önkormányzat traktorával felszántotta. Olyan területeket is felszántott, amelyek már több tíz éve nem láttak ást. Ezekben többnyire tavasszal még nem is lehetett megindítani a termelést. Legalább egy év szorgos munkája kell ahhoz, hogy az elhanyagolt talaj újra alkalmassá váljon az ültetésre. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat biztosított a programhoz 20 rend szerszámot (ást, kapát, gereblyét).

NYULACSKA HÍREK

Oviba csalogató nap szülői szemmel

Akinek van, volt ovis korú gyermeke tudja, hogy minden tavasszal van egy úgynevezett nyitott nap az óvodánkban, ahova azokat a gyerekeket várják, akik szép lassan ovis korúak lesznek. Az idén is folytatódott ez a hagyomány: egy júniusi délelőtt színes programokkal tarkítva oviba csalogató napra lettünk hivatalosak, szülők és gyerekek. A kicsik, akik ide látogattak, bátran elvegyülhettek a már oviba járó gyerekek közé: kipróbálhatták a csúszdákat, a futóbicikliket, homokvárat építhettek vagy mászókázhattak. Volt zene, torna, körjáték is. Akinek pedig inkább a művészet fele húzott a szíve, az festhetett, gyurmázhatott kedvére. A nagy melegben pedig mindig jól jön egy kis vizes játék: a horgász játékban igazi vízből majdnem igazi botokkal majdnem igazi halakat horgászhattak a gyerekek vödörszámra. Ahogy én láttam a legnagyobb élményt mégis az jelentette a kicsiknek, hogy gyerektársaságba lehettek. Volt, aki még anya kezét fogva vegyült el a többiek között, de a 3 év körüliek már önállóan is felkeresték a számukra érdekes tevékenységeket. Volt, aki még haza menni sem akart, amikor délben véget ért a program. Hogy könnyebb legyen a búcsúzás, az óvó nénik apró ajándékkal kedveskedtek.

Én szülőként az gondolom, ennek az eseménynek két fontos célja van: megismertetni a szülőkkel az óvodát belülről, főként azokkal, akiknek az első gyereke válik ovis korúvá: láthatja az óvónők hozzáértését, hiszen, ha figyel, saját szemével láthatja, hogyan találnak közös hangot a régi-új gyerekekkel. Láthatja a fő tevékenységformákat és például azt is, hogy mostanában a házi készítésű gyurmával dolgoznak: ami nemcsak környezetbarát, hanem olcsó is. A másik célja, hogy eloszlassa a gyerekekben az aggodalmat: még ha el is kel válni anyától reggelente, sok színes dolog, játék és játszótárs várja őket. És fiatal, jókedvű óvó nénik.

Kívánom minden oviba induló gyereknek, hogy olyan vidám napokat éljen át az elkövetkezendő évben, mint amilyen ez a nap is volt.

Egy szülő a sok közül: *Kaluzsa Mónika*

- Össze tudja-e hasonlítani a régi zenekart a mostanival?

- Ha teljesen kivagyunk, ha Józsi [ifj. Beszkid József] is velünk van, akkor megvan az a színvonal, sőt jobb is. Lehet, hogy most mi annyi nótát nem fújunk, mint annakidején fújtak, valamit el is felejtünk, viszont jönnek be újak, amik akkor nem voltak. Zeneileg szerintem vagyunk annyira képzettek, vagy még jobban, meg a repertoár is, ha nem is bővült, de az újakkal biztos, hogy nem kevesebb a réginél. Füzetekben össze vannak írva a nóták, de csak a kezdősor, meg a

kezdőhang szerepel. Van olyan füzet, amelyben több mint 300 ének van felírva. Ezeket mi régen fújtuk, de most a fiatalabbak már nem ismerik. Mi is csak a dallamot, a szöveget nem, mert soha nem énekeltük. A mise-ordináriumok közül játszottuk a Szigetit, a Pécsit, a Lisznyait, és a Werner misét. A kottákat általában Bablana Berci bácsi készítette. Nekem olyan kottáim voltak, amelyre oda voltak írva a gép-fogások, például: 1, 2, 0. S mikor jöttek a fiatalok, kérdezték, hogy mi ez? Mondtam, hogy ezek telefonszámok! Mert például a fiatalabbak már zeneiskolába jártak. Ez olyan nekem, mint nektek az iskolában a puska - mondtam. Ugyanaz, mint amikor a képletet nem tudod és felírod a tenyeredbe. Cím, két-három kezdőhang, alsó c-ből, vagy felső c-ből kezdjed, ne érjen meglepetés, mikor élesben kell játszani, mérs az úton, kísérsz valakit. Menet közben nem vihetsz egy egész akkordot...

Abban az időben nagyon benne voltam én ebben. Jobban is ment, már nem bírom úgy fújni, mint régen. Volt olyan kisasszony napi búcsú nem is egy hogy egyedül fújtam végig. Nem volt más, mert Bobák akkor meghalt már, azt hiszem, s akkor egyedül voltam primás. Nem kis menet volt, most már ezt nem bírom.

- Miért fontos az, hogy legyen rezesbandája Rimócnak?

- Mert a környéken nincs. Ezt a fajta zenét a környéken nem játssza senki. Sok helyen megfordulunk, voltunk kint Szlovákiában is, ott is nagyon „körbetapsoltak”... Én nem voltam velük, de két, vagy három hete voltak Szécsényben, a Nyolcas Kocsmában. Azt mondták, hogy nagyon jó volt. Fiatalok szervezték - egy másik zenekarral, egy beat-zenekarral

zenéltek együtt, s azt mondták, hogy a fiatalok szinte őrjöngtek, mert nagyon tetszett nekik. A mi korosztályunk ismeri, mert ők abban nőttek fel, de a fiataloknak új volt. A mi szórakozásunk régen az volt, hogy ötven hatvan végigénekeljük az éjszakát, a mai fiatalok egy magyar nótát sem tudnak. Lehetne adni szórakoztató délutánokat, amik érdeklik a fiatalokat, mert nekik ez teljesen új. Megunják a cd-t, meg a diszkót ők is ám. Megy a hangos zene „180 decibellel”, aztán két napig nem tud aludni, meg nem hall.

- Mit adott Önnek személy szerint a banda?

- Elég sokat. Abban az időben nem jártunk kirándulni, a zenekarral pedig tulajdonképpen az országot bejártam. Anyyira szerettem, hogy amikor Bécsben dolgoztam, a saját költségemen csak azért utaztam haza, hogy elmehessek Petőfiszállásra. Nem volt olcsó dolog. Volt olyan is, amikor Pesten dolgoztam, elkértem a vállalatától a buszt, s akkor elment velem a banda. Nagyon szerettem, s akik most benne vannak a csapatban, ők is szeretik. A fiatalokkal meg vagyok elégedve, mert akármelyiket nézed, aktív, szorgalmas. Mindenképpen tovább kell ezt vinni, s úgy érzem, kezd föllendülni. S most összeállt a banda, elég sokan vagyunk, és elég képzettek, szinte mindent el tudunk fújni, amit kérnek, a környéken pedig nincs másik ilyen banda.

- Nagyon köszönöm a beszélgetést!

(A riport 2013. július 18-án készült.)

Benkő Péter: 90 éves a Rimóci Rezesbanda! - A zenekar jelenlegi tagja: - Kabda István

- Hogyan lett tagja a bandának?
- Én körülbelül 1969 táján léptem be a bandába. 1971-ben voltam ipari tanuló, de már azelőtt vagy két évet biztos, hogy játszottam. [Bablana] Feri bacsinak a felesége nekem unokatestvérem, gyerekkoromban nagyon sokat voltam ott fent náluk, mert a szülők dolgoztak, a „kisgyereket” ott hagyták általában. Ott vigyáztak rám, s így ottmaradtam Feri bácsival. Ő otthon gyakoroltatott, azt hiszen, akkor klarinétot fújt, s megszerettem. Elvitt egyszer-kétszer

Bobákhoz [Bobák János] próbára, s utána meg azt hiszem, csaltam magammal Kanyó Janit is, mert haverom volt abban az időben.

- Kellett felvételizni?

- Szerintem nem kellett, hanem mi Janival eljártunk próbákra, s mikor úgy gondolták az öregek, hogy elvisznek lagziba, akkor elmentünk. Sipeken fújtuk az első lagzit. De az nem volt nekünk végig, csak úgy éjfélig talán, ha jól emlékszem. Fialatok voltunk, éjfél után hazajöttünk. Csücsök Feri [Jusztin Ferenc] is velünk kezdett, hárman voltunk újak, de ő aztán néhány év után abbahagyta. Meg kell még említenem, hogy jártak még velünk: Varsányból Balázs Feri bácsi, - ő is primás volt, Kasza Laci Lócból, aztán Kishartyánból ketten, apja a fiával, ők is jól zenéltek.

- Trombitán kezdett tanulni?

- Igen, ez az egy hangszerem volt.

- Miért ezt választotta?

- Nem is tudom. Talán, mert az én szám nem jó a nagyobb hangszerekhez. Maradtam a trombitánál.

- Miért fontos Önnek, hogy tagja legyen a rezesbandának?

- Abban az időben, amikor bekerültünk, nagyon népszerű volt a zenekar, mondhatnám azt, hogy minden ősszel, meg tavasszal minden hétvége foglalt volt „lagzi lagzi hátán” tulajdonképpen. Sőt, még emlékszem olyan hétvégére, amikor szombaton, meg vasárnap is volt lagzi. Szombaton volt Hollókőbe, vasárnap meg itt, Rimócon Erdélyi Sándor bácsiéknál. Így a zenekar szinte minden hétvégén lekötött minket. Akkor más zenekar nem volt. Amikor 17-18 éves voltam, akkor már voltak Rimócon élőzenés bálók. Ez volt a szórakozás, meg a rezesbanda tulajdonképpen. Meg a „Liget”-ben, a Sportcsarnok helyén állt egy színpad, ott szoktunk mi diszkózni. Pásztor Antalnak volt egyedül a faluban egy hordozható magnója, oda kivittük az áramot, nekünk vagy az volt a szórakozás, vagy a rezesbanda, vagy ha volt bál a faluban. Más nem nagyon volt.

- A rezesbanda tagjai köztiszteletben álló emberek voltak?

- Igen

- Az „öregekről” van emléke? Hogyan zajlottak a próbák?

- A próba az mindig jó volt, mert általában jó kedélyű ember volt mindenki nálunk. A humor az ment, egy kis alkohollal is színezve. Azok a próbák okoztak inkább gondot, amelyeken az egyházi énekeket gyakoroltuk. Sággy atya [Sággy Ferenc] megkövetelte a négy szólamot mindig. A prim-trombitásoknak könnyebb volt a helyzetük, mert ők az ismert dallamot játszották, ellenben például a második, harmadik, vagy a negyedik szólamot játszókkal. A világi nótáknál egyszerűbb volt a helyzet. Persze, nekünk, az akkori újaknak kellett gyakorolni, mert akkor kezdtük, na de később már csak a lagzik előtt át kellett játszani.

- Érdekes történetet, anekdotát tud említeni?

- Az egy szlogen volt „elsősorban Hollókőben terjedt el, hogy a „bandistáknak a soványabbikból!” Ez a soványabbik az vagy vaddisznó-, őz-, vagy szarvaspörkölt volt. Hollókőben abban az időben szinte mindenki vadász volt. Még akkor a vadászat nem úgy ment, mint most, hogy nagyon odafigyeltek mindenre. Bárhol a faluban, ha lagzi volt, oda azt lőttek ki aznap, vagy egy-két nappal előtte, amit kellett. S mikor mi oda mentünk, úgy kezdődött, hogy ebéd. És akkor ment ez a szöveg, hogy a „bandistáknak a soványabbikból...” de mondom, az egy nagyon

finom őz-, vagy szarvaspörkölt volt. Aztán voltak sztorik a hajnali mosakodásokról, mert hajnalban négy óra körül hideg vízben mosakodtunk, öntöttük le egymást vízzel. Divat volt régen a lagzikban a téli fagy, vagy nápolyi szelet becsomagolva. Ezekért hárman mindig „verekedtünk”: Kanyó Jani, Libór Pityu [Ifj. Percze István], meg én. Mindig versenyeztünk értük. Aztán lagzikban még sok élményem volt, de azokat már elfelejtettem. Legtöbbször Hollókőben voltunk lagziban, de Sipeken is, Varsányban is. Azt hiszem, a legmesszebb nekem Etes volt, de a Karancs völgyben is voltunk, Maconkán is, tehát sok helyre eljutottunk.

De legszívesebben a Mária-búcsújáró helyekre emlékszem vissza. Bárhová mentünk, mindig megfogtak. Ott mindig tömeg volt. Akkorában az volt a szokás, hogy ha valamelyik máriás lány férjhez ment, akkor őt egy búcsújáró helyen búcsúztattuk el. Amikor tavaly, vagy tavalyelőtt Mócsány Bélát kísértük az esküvőre, mindjárt beugrott, hogy „nem is olyan régen” még az anyját búcsúztattuk Máriabesnyőn. Nem régen körülbelül 33 éve... Nagyon rohan az idő, de ezek mindig olyan szépek voltak.

- Mely búcsújáró helyeken jártak?

- Az országban szinte mindenütt voltunk. Nagyon szépek voltak a Petőfiszállásiak, aztán jártunk Mórahalmon, az is szép volt, s nem beszélve [Mátraverebély]-Szentkútról, amely mindig gyönyörű. Egerszalókhöz pedig fűződik egy jó történet: nem tudom, melyik pap volt ott velünk, de ott megy fel egy „pár” lépcső a templomig, s nem tudtam, hogy az „Urangyalát végzi” kezdetű éneket miért kell körülbelül negyvenszer elfújni. Aztán mondta a pap, hogy annak az énekeknek annyi versszaka van. És azt lenről felfelé, egészen a lépcső tetejéig fújni kellett! Nagyon „húzó” volt, de felemelőek voltak nagyon ezek a zárandoklatok... Nagyon szépek voltak a húsvéti feltámadási körmenetek, meg a kisasszony napi körmenetek is szeptemberben. Általában reggel pedig a körmeneten. Olyan sokan voltak, hogy amikor jöttünk hazafelé, a keresztnél mindig mondtak egy imát, és amikor onnan visszanéztem, a sor vége még a Kopaszvárnál volt. S nekünk ott a misét rendszeresen végig kellett játszani. Mi csak a Bobák házánál csatlakozhattunk be a körmenetbe, mert a tanácsháza előtt mi nem zenélhettünk soha. Nem engedték. S visszafele sem, - Bobák házána, a Nemesudvarnál le kellett állni. Volt olyan is, hogy a letiltás miatt kiszóltak a megyéről, vagy nem tudom, honnan, mert abban az időben a rezesbanda nagyon vonzotta a népet, főleg egyházi rendezvényekre. Akkor is készültünk a Szentkúthoz, és akkor kiszóltak, hogy nem engedhetnek minket. Ekkor nem ment a zenekar. Akkor Bobákat behívták a tanácsházára, hogy ez nem mehet így tovább. Bobák erre azt mondta, hogy őt nem érdekli, már nem fiatal, lesz, ami lesz. El akartunk menni, el is indultunk, de a lakatgyárnál leállították a buszt. Arra nem emlékszem, hogy visszafordítottak-e, vagy aztán mégis elmentünk valahogyan. A lényeg az, hogy nem nagyon akarták engedni a zenekart ilyen helyekre.

NAPLÓ A HERENCSENYI BÚCSÚRÓL...

A tavalyi év kihagyása után, az idén jóval előtte készültem a herencsenyi gyalogbúcsúra. Vártam a meghívást, ismerősöket, barátokat invitáltam, meséltem az eddigi búcsúkról és megpróbáltam úgy időzíteni minden egyéb elfoglaltságot, hogy az nehogy július első szombatjára essen.

Miután megjött a várva várt meghívó, plakátot csináltunk, kitettük Rimócon, átküldtem ismerősöknek és hirdettük az interneten is.

Végül eljött július 6-a, szombat. A hajnali indulás két fontos dologban is eltért az eddigiektől. Az egyik, hogy a búcsúsokat Urus Attila plébános úr búcsúztatta a templomból, mely igen jól esett minden zárandok szívének. A másik, hogy a Kőkeresztnél ott vártak minket a plébániai játszóházas napokon résztvevő gyerekek a szervezőkkel, hogy a fogadalmi kápolnáig elkísérjenek minket. Az álmos szemekből ítélve ez valószínűleg - a szervezők ötlete volt, azonban a reggeli séta mindenkinek jól esett. Így indult el 23 gyalogzárandok imával a Kőkeresztől, majd a Girind keresztjénél és a Fogadalmi kápolnál is, hogy eleget tegyen a herencsenyiek meghívásának és hitük tanulságaként újra ellátogassanak a herencsenyi palócok vigyázó nagykeresztjéhez. A rimóciak között voltak a Szent József Katolikus Férfisövetség tagjai, balassagyarmati, váci, szendehelyi és nagymarosi zárandokok is, akik azért jöttek a hajnali órákban Rimócra, hogy velünk tartsanak. Rajtuk kívül a rimóciak között is voltak, akik először tették meg a zárandokutat, de volt közöttünk olyan is, aki még minden alkalommal részt vett a búcsúban. Bár többször találgattuk már, hogy hány kilométer is lehet községünkhez Herencsény, most a szalmatercsi önkormányzat távolságmérőjével le is mértük a távot. A Kőkereszthez a Fogadalmi kápolna 1800 méter, míg a Nógrádsipeki faluközpont 4800 méter.

Reggel 7 óra előtt már Nógrádsipek központjában vártuk Doman Ferenc, Nógrádsipek polgármesterével a sipeki, és Szeráf atya vezetésével a varsányi gyalogzárandókat. Valamivel 7 óra után velünk együtt - Sipekről 99 zárandok indult útnak a herencsenyi dombok felé. A legfiatalabb zárandok Tóth Áron 6 évesen, míg a legidősebb Lehoczki Bertalan 76 évesen tette meg a távot, mindketten Varsányból. Nógrádsipek és Herencsény között van egy hosszán, magasan emelkedő szakasz, mely mindenki számára nehéz, de azt hiszem, mégis gyorsan felértünk arra a pontra, ahonnan már fehérlik a távolban a palócok nagykeresztje és már látni a völgyben meghúzódó Herencsényt. Ez a pont 7,5 km Rimóctól. A zárandókat Herencsénybe érkezve, a kapukban álló idősek, majd a központba érkezve, Jusztin Józsefné polgármester asszony, Jávor Károly, a Cserfa Egyesület elnöke és a település képviselői, könnyezve fogadták. A Beszkid János által írt „Eljöttünk tehozzád Palócok Keresztje” kezdetű énekkel még inkább meghatottak a herencsenyieket, akik a Fonóba invitáltak minket, hogy a kereszthez való indulás előtt egy kicsit megpihenjünk. Doman Ferenc polgármester úr stopper órával is mérte a távot, így megtudtam, hogy Sipekről Herencsénybe 2 óra 14 perc alatt értünk át. Rimóc és a herencsenyi Fonó távolsága 10 km.

A színpadnál gyülekezve a polgármester asszony, Erzsike néni köszöntötte a jelenlévőket, a testvértelepülések delegációit és meg egyszer megköszönte számunkra, hogy eljöttünk az ő ünnepükre. A búcsúsok nevében én is megköszöntem a meghívást és átadtam a rimóci gyalogzárandokok vendégkönyvét, hogy azt elhelyezve a Fonóban évről évre megörökíthes-

sék, dokumentálhassák az utókor számára a zárandokok gondolataikat, imáikat, felajánlásait, részvételüket. Ki tudja, egyszer talán, évtizedek múlva, ha lesznek még zárandokok, akik továbbviszik ezt a hagyományt, akkor érdeklődve olvassák majd elődeik sorait.

A kereszthez való felvonulás során a herencsenyiek újra megmutatták vendégszeretetüket, hisz mindenféle finomsággal készültek a búcsúsok számára. A Varga Lajos segédpüspök atya által celebrált szentmise alatt, a kereszt tövében, nemcsak a püspök atya szavaival, hanem a táj szépségével is feltölthetünk, majd mindenki elhelyezhette virágait, koszorúit egy-egy könyörgéssel a kereszt lábánál.

Keresztmise után egy rövidebb úton jutottunk le a Fonóba, ahová - a herencsenyiek minden zárandókat meghívtak egy nagyon finom ebédre, melyet ezúton is köszönünk a sok-sok dolgozó keznek. Kis pihenést követően fél 3 után indultunk haza. Az út során a gyönyörű napsütés közben eleredt az eső, amely egy kicsit szétszakította a búcsúsok menetét, de senki nem riadt vissza, így esőkabátban, esernyővel, vagy elázva siettünk hazafelé. A hazaút - talán ez miatt is - Herencsényből Nógrádsipekig a sipeki polgármester úr stopper órája szerint - már csak 1 óra 50 perc volt, amely 24 perccel kevesebb lett a reggeli időnél. Mondhatnám, hogy a legnehezebb szakasz a sipeki szurdok volt hazafelé, hiszen az eső áztatta agyagos úton csúszkálva, egymásba kapaszkodva jutottunk fel és le. A Fogadalmi kápolnáig nagyon sok imafelajánlás elhangzott, hogy csak egy párat említek belőle, imádkoztunk többek között az otthon maradtokért, a családunkért, a herencsenyiekért, a külföldön dolgozóknak, plébánosunkért, de még a Rimóci Rezesbanda egykori és jelenlegi tagjaiért is. A Kőkereszthez érve sárosan, fáradtan érkeztünk, ahol a reggeli induláshoz hasonlóan újabb meglepetés várt ránk. A diakónussá szentelt Balogh László várta a zárandókat. A közös ima után Laci megáldotta a búcsúsokat, hogy jól eső érzéssel, hálával mindenki haza indulhasson.

Ezúton szeretném hálámat kifejezni Urus Attila plébános úrnak a reggeli elbúcsúztatásért, Kaluzsa Mónikának, Koczka Csabáné, Melindának és a táborban résztvevő gyerekeknek a reggeli kíséretet, a herencsenyieknek a meghívást, a szívélyes fogadattást, vendéglátást, Beszkid Jánosnak, Beszkid Veronikának és Balogh Lászlónak a fogadattást, a Szent József Katolikus Férfisövetség tagjainak és minden zárandóktársamnak az együtt töltött időt, beszélgetést, közös imát és végül a jó Istennek, hogy lehetővé tette számunkra, hogy mindezt átélhessük. Kívánom, hogy jövőre is így legyen!

Vincze Nikolett

Újra együtt ...

Eltelt ismét egy év, és eljött az a nap melyre nagyon készültünk. Egy kicsit nehéz volt az Ifjúsági Közösség tagjaival a tábor időpontjának egyeztetése, mert többségük már dolgozik, de aki szabadrá tudta tenni hétvégéjét az ott volt.

Izgatottan készülődöttünk a Sporttöltözöben. Előkészítettük a helységeket a gyerekek elhelyezésére és az ott alvására. Voltak, akik már rutinosan be is költöztek a szobába, és csak utána regisztráltak. Voltak olyanok is, akiknek még minden ismeretlen volt, mert először jöttek a táborba. Nagyon megörültünk az új táborlakóknak, mert nagyon fontosnak tartjuk a tábor „életben” tartását és a létszám növekedését, hiszen a mi táborunk azzal a céllal jött létre, hogy a helyi fiatalokat összegyűjtse, és egy pár napra kimozdítsuk őket a megszokott otthoni környezetből. A tábor célja az, hogy a gyerekek tudjanak közösségben lenni egymással, és a játékos programokban tudjanak együtt dolgozni úgy, hogy a közösség érdekeit tartsák szem előtt.

Az évek óta visszajáró gyerekek hamar befogadták az új táborlakókat, akik még igen fiatalok, 7-8 évesek. A befogadás nem okozott gondot, mert a nagyobb gyerekek nagy szeretettel és odafigyeléssel a szárnyaik alá vették a kicsiket, és úgy bántak velük, mint a saját testvérükkel. Nagyon jó érzés volt számomra látni ezt az összetartást és a másikkal való törődést. Úgy éreztem, hogy a mi kis táborunknak ez az értelme és célja, melyet ott és akkor láttam, tapasztaltam.

A péntek délután sok közös játékkal kezdődött, majd esti gitáros szentmisével, gyermekek bevonásával tartott szentségimádással folytatódott és végül vetélkedővel zárult.

A szombat reggel egy kicsit eltért a megszokottól, de ez is volt a cél. Elég korán, reggel fél öt órakor ébresztettem a nagyobb gyerekeket, melyre eddig még nem volt példa az elmúlt tábor éve alatt. A gyerekeknek egy kicsit nehezen ment az ébredés, mert hajnali fél kettőig beszélgettek, huncutkodtak, nevetgéltek a szobákban, de egy hangos szó és nyafogás nélkül felkeltek és el is készültek a megadott időre. Csodálkozva hallgatták a koránkelés okát, mely az volt, hogy a Herencsénybe induló gyalogos zarándokokhoz kapcsolódva a mi kis csapatunk is zarándokoljon, igaz nem

olyan messzire, mint ők, de a kápolnáig mindenképp. Számomra felemelő érzés volt, hogy együtt mehettünk a zarándokcsoporttal, és útközben meg is fogalmazódott bennem az a gondolat, hogy miért is ne kapcsolódhatna be a mi kis csapatunk is egy zarándoklatba. Még friss ez a gondolat, de úgy érzem el fog jönni ennek is az ideje.

A sportpályára való visszaérkezés után szusszantunk egy kicsit. Néhány szülő segítségünkre volt és készített nekünk reggelit. Reggeli után ismét útra keltünk, mert állomásos túrán kellett a csapatoknak bizonyítani ügyességüket és tudásukat. Minden csapat fegyelmezetten, egymásra nagyon odafigyelve közlekedett és hajtotta végre az állomásokon megadott feladatokat. A túrázástól és a melegtől elfáradva nagyon jól esett az a finom gulyásleves, melyet az Egyházközség testületi tagjai főztek ebédre. Ebéd után a fiúk és a lányok is visszavonultak szobáikba pihenni. Pihenés után megkapták az újabb feladatot a gyerekek. Egy történetet kellett eljátszaniuk, melyet este a szülőknek adtak elő. A mi elképzelésünk az lett volna, hogy a csapatok oldják meg ezt a feladatot, de felvetődött az az ötlet, hogy mi lenne, ha a fiúk és a lányok külön-külön a saját ötletük alapján valósítanák meg ezt a feladatot. Nagyon önállóan és ötletesen valósították meg az előadásokat. Úgy éreztem, hogy a szülőknek is nagyon tetszett.

Vasárnap reggel egy kicsit későbbre tettük az ébresztőt, mert az elmúlt két napban ekkorra fáradtak el igazán a gyerekek. Reggeli után kézműves foglalkozást tartottunk, amelyen kis ajándékokat készíthettek a gyerekek, melyet hazavihettek. Vasárnap lévén a szentmise sem maradhatott el a táborlakók számára. Mindenki ünneplőbe öltözött és gyalog elindultunk a templomba. A szentmise egy kicsit hosszúra nyúlt, mert első vasárnap lévén a litániát is megtartotta az atya. Visszaérkezésünk után még közösen megebédeltünk, majd megérkeztek a szülők a gyermekekért. Remélem, minden gyermeknek sikerült egy kicsit kikapcsolódnia ebben a pár napban. Jövőre ugyan itt és ugyan így, remélve talán, egy kicsit többen, ismét együtt lehetünk.

Köszönjük a sok támogatást, mellyel évek óta segítik a tábor megvalósítását. Nélkülük nem sikerülne a tábor létrejötte. Köszönjük!

Koczka Csabáné

„Táborosok” csapata a Herencsénybe induló gyalogzarándokokkal

Két éves a rimóci Palóc Főkötő Kiállítás

2011. július 17-én adták át a rimóci Palóc Főkötő Kiállítást a látogatók számára. A két év alatt sok településről, több országból láthatták a kiállított rimóci, bánki, bujági, dejtári, diósjenői, erdőkürti, érsekvadkert, galgagutai, herencsényi, kazári, ludányhalászi, maconkai, mátradereskei, nemti, órhalomi, pataki, szurdokpüspöki, terényi, vagyarci és zabor vidéki főkötőket. Az évforduló alkalmából a vendégkönyvbe írt gondolatokból szemezgettünk:

„Ezekbe a csodás főkötőkbe „beleszótták” a lányok álmaikat, vágyaikat.” (2011.07.17.)

„Isten áldja meg a dolgos kezeket, akik megalkották a csodálatos főkötőket, mellyel nagy örömet szereznek ezen alkalmi látogatóknak! Bizonyosan kijelenthetem, hogy ez már „művészet”. Tartsa meg a jó Isten még sokáig erőben, egészségben az alkotókat, a kiállítás megrendezőit...” (2011.07.19.)

„A múltunk tisztelete a jelenünk és a jövőnk védelme. További erőt, hitet és őszinte Közösséget kívánunk!”

„Isten áldását kérjük a falura a sok kedvességért, vendégszeretetért!” (2011.07.22.)

„Gazdag, szép anyagot tartalmaz a kiállítás. Megérdemli, hogy egy kiadvány készüljön belőle, amit szívesen felhasználnék az oktatásban. Gratulálok a kiállításához és köszönöm mind a gyűjtőknek, mind a kiállítóknak, hogy ilyen sok szép főkötőt megtekinthettem.” (2011.07.27.)

„A jó Isten áldja meg a kedves rimóciakat vendégszeretetükért és kedvességükért! Nagyon tetszett a kiállítás és a falu!” (2011.08.04.)

„Az Érsekvadkerti Népdalkör 23 fővel nagy gyönyörűséggel tekintettük meg a főkötő kiállítást. Gratulálunk a kiállítás tulajdonosának a jó ötletért!” (2011.08.06.)

„Köszönöm az életreszóló „feketőélményt”!” (2011.08.06.)

„Gratulálunk ehhez a szép gyűjteményhez és kiállításához. Először jártunk itt, de nem utoljára.” (2011.08.13.)

„Szívből örültem, hogy életemben megnézhettem ezt a ragyogó, szép gyűjteményt. Rimóc boldog lehet, hogy ilyen mesés hagyománya van. Vigyázzanak rá! Köszönet érte, hogy megtekinthettem.” (2012.03.17.)

„Köszönjük, hogy betekintést kaphattunk egy hozzánk is közel álló etnikum viseletkultúrájába. További hagyományörző munkájukhoz sok lelkesedést, erőt, kitartást kívánunk.” (2012.04.30.)

„A főkötő múzeum is nagyon tetszett, itt is csak „pislogtunk, mint a rimóci nyulak”, milyen csodálatos fejdíszeket készítettetek.” (2012.04.30.)

„Csodálatos a kiállítás. Szinte nem is találunk szavakat, hogy kifejezzük érzéseinket. Jó, hogy ennyi gondot fordítanak a múlt értékeinek összegyűjtésére, megőrzésére. Gratulálunk!” (2012.05.11.)

„szemet gyönyörködtető látvány. A népművészet gyöngyszemei.” (2012.05.18.)

„Lépten nyomom kincsekre bukkanunk kis Magyarország északi falvaiban, településein. Boldogsággal tölt el, hogy ilyen mélységben még fellelhető és bemutatható ősrégi nemzeti örökségünk. Külön öröm, hogy széleskörű tájékoztatást, ismertetést is kaptunk, és választ minden kérdésemre.” (2012.05.29.)

„Gyarapodjanak még soká! Őrizzék, amit sokan már nem tudnak! Köszönjük!” (2012.06.02.)

„Köszönjük, hogy egy kis izelítőt láthattunk a már szinte elfelejtett népművészetből. Gyönyörűek a főkötők! Az épületet is szépen helyreállították.” (2012.06.12.)

„Köszönjük, hogy megőrizték az utókornak ezeket a gyönyörű főkötőket. Nem tudom, hogy a mai nők méltósággal tudnák-e viselni. Én úgy érzem, hogy nem biztos, hogy méltó lennének bármelyiket is viselni. Köszönjük a szíves vendéglátást!” (2012.06.23.)

„Köszönjük szépen a lenyűgöző kiállítást és a nagyszerű beszélgetést. Tartsák meg a hagyományukat és a település gazdag értékeit! Isten áldja Önöket!” (2012.09.22.)

„Érdekes gyűjtemény, számomra ismeretlenebb népviselet volt eddig ezután máshogy lesz! Gratulálok és bízatom Önöket, hogy őrizzék továbbra is és ápolják a hagyományukat!” (2012.)

„Köszönöm az élményt. Köszönöm, hogy a hagyományok így élnek Önöknél és engedték, hogy részese lehettem. Isten éltesse a települést nagyon sokáig ily értékes közösségben.” (2013.01.27.)

„Örömmel láttuk ezt a szép kiállítást, a gyerekek ámulva nézték a szép „kendőket”, amit az üvegek mögött láthattak. „De jó lett volna felpróbálni!” mondták.” (2013.)

„Köszönjük az utókor nevében, hogy ezeket a szép, értékes főkötőket itt összegyűjtötték és „láthatóvá” tették. (2013.)

„Gyönyörű a kiállítás, óriási érték, amit őriz, különös tekintettel a ritkaságokra, egyedi darabokra. Köszönjük a bemutatást.” (2013.05.30.)

„Értekes, szép, izléses, elrendezett kiállítást láthattunk. Örülünk, hogy ennyire odafigyelnek értékeink megbecsülésére. További jó gyűjtést, sok vendéget kívánunk.” (2013.)

Bemutatkozik az „új” védőnő

Kedves Rimóciak!

Talán így megfelelő ez a megszólítás, hiszen úgy gondolom mindenkire szól kicsihez, nagyhoz, fiatalhoz, idősebbhez. Az elmúlt napokban többen megkérdezték „Nem dolgozol? Szabadságon vagy?” én pedig feleltem: „Már itthon dolgozom, mint védőnő.”

Azt hiszem, bemutatkoznom nem nagyon kell, mert a falu szülöttként szinte mindenki ismer.

Inkább azt írnám le, hogyan vezérelt hazai területre a sors.

Már kiskoromban terveztem, hogy gyerekekkel szeretnék foglalkozni, de az egészségügyi pálya is vonzó volt számomra. Azt is tudtam, hogy valami olyat szeretnék csinálni, ami nem egyhangú, nem egész napos irodai munkát jelent.

Így tettem le a voksot a védőnőség mellett, hiszen ez az a hivatás, amiben ez a kettő ötvöződik.

Aztán az elhatározást tették követték. A gimnázium elvégzése után Miskolcon az Egészségügyi Főiskola Védőnői szakán szereztem meg a diplomámat 1993-ban.

Munkámat Balassagyarmaton kezdtem, foglalkoztam különböző életkorú gyerekekkel, csecsemőkkel, óvodásokkal, kisiskolásokkal míg végül a város két gimnáziumának iskolaegészségügyi ellátása lett a feladatköröm. Egészségnevelés, egészségnapok, iskolai felvilágosító programok, iskolaegészségügyi alapszűrések, tanácsadások végzése tartozott a főbb feladataim közé. Jó volt a nyüzsgő gyerekek között, hiszen mindig akadt valakinek megoldandó gondja, legyen az diák, vagy éppen tanár. De valahol mindig motoszkált bennem a gondolat, vajon milyen egy kis falu védőnőjének lenni?

Nem vagyok könnyű helyzetben, hiszen olyan védőnő nyomdokába kellett állnom, aki biztos szakmai tudással, magabiztossággal, nagy szakmai szeretettel végezte a munkáját. Mindig jó volt, és remélem ezután is jó lesz velem a kapcsolat, és ezúton kívánok Rozika néninek nagyon boldog, egészségben és szeretetben gazdag hosszú nyugdíjas éveket családja körében.

És hogy mi is egy védőnő feladata? A legtöbb ember úgy gondolja, hogy a várandósok, csecsemők és kisgyermek gondozása, egészségének megőrzése. Pedig ezen túl, igen sok mindent magába foglal. Van például növédelem, ezen belül családtervezéssel kapcsolatos tanácsadás, lakossági célzott szűrővizsgálatok szervezésében való részvétel, a gyermekágyas időszakban segítségnyújtás és tanácsadás az egészségi

állapottal, az életmóddal, szoptatással, valamint a családtervezéssel kapcsolatban.

A gyerekeket pedig újszülött kortól egészen iskolás korig gondozzuk, olyan kistéleplésen, mint a miénk is, iskolaegészségügyi feladatokat is ellátunk, így a középiskola kapujáig kísérjük fejlődésüket. Sok esetben pedig hamarosan várandósként köszönhetjük újra a gondozott lányokat. Ez talán a mi falunkban, mint ismeretes - még inkább érződik, hiszen nagyon sok a fiatal várandós, ami nemcsak az adott családra, de az egész falura is hatással van.

Ezzel kapcsolatban úgy gondolom, hogy komoly feladatok állnak előttem. Egyéni és közösségi egészségfejlesztésben, egészségvédelmi programok tervezésében, szervezésében és megvalósításában is megvan a feladatunk. Védőoltással

kapcsolatos feladatokat is mi szervezzük, valamint jelzőrendszerként működünk a gyermekek veszélyeztetettségének észlelésekor.

Ezeket szeretném én is megvalósítani a lehetőségek tükrében. Fontosnak tartom az iskolai egészségnevelést már egészen kisiskolás kortól, csoportosan, illetve egyéni beszélgetések kapcsán mind a diákokkal, mind a szülőkkel. Részvétel az óvoda, iskola, gyerekház mindennapjaiban, egészségnapokon, szakkörök keretén belül. Már jól működik az iskolában az egészségügyi szakkör, amit évek óta tartottam, ezt is tovább szeretném vinni. Örülnék, ha többen csatlakoznának hozzánk, az ott lévő gyerekek nagyon szeretik. Felmerült az igény kismama tornára, reméljük, hamarosan el is indulhat. A lehetőségek tárháza széles, rajtunk múlik, hogyan használjuk ki.

Célom, hogy a bennem lévő tudást, szeretetet, erőt és kitarást megosszam a gondozott családjaimmal. Minden nap tanulok valami újat a szülöktől, gyerekektől, amit igyekszem hasznosítani és továbbadni. Szeretném a legjobb tudásom szerint segíteni a szülőket abban, hogy eligazodjanak a gyermeknevelés bonyolult és összetett útvesztőjében.

Az elmúlt évek során egyre erősödött bennem az érzés, hogy szeretem a hivatásomat, szívből teszem, amit tennem kell. Bár egyre több és nehezebb kihívások elé vagyunk állítva, mégis felbecsülhetetlen kincs számomra a sok hálás szülői pillantás, és a sok kedves, önzetlen gyermeki mosoly. Ez ad erőt és erősít meg abban, hogy van értelme a munkámnak, és még nagyon sok dolgom van mint védőnő.

Perczéné Mócsány Gyöngyi védőnő

Osztálytalálkozó

2013. június 29-én 35 éves osztálytalálkozónk volt a régi iskolánkban. 35 év nagy idő egy ember életében, senkiben nem múlt el nyomtalanul. Azóta már a mi gyerekeink is felnőtté váltak. Sajnos vannak, akik már eltávoztak az élők soraiból. Jusztin László, Gyenes Tibor, akik velünk végeztek. Laczkó Béla, aki több éven át volt osztálytársunk. Tanáraink közül Pócsik Sándor, Golyánné Kati néni, Tóth Istvánné Simák Gizella tanítónő, aki négy éven át volt az osztályfőnökünk. Fájó szívvel emlékeztünk rájuk a temetőben és az iskolában is ahol mécses gyújtottunk értük.

Zsédely Lajos az akkori iskolaigazgató és felesége Zsédelyné Marika tanítók is részt vettek ezen a találkozón. Velük együtt emlékeztünk, az iskolában eltöltött évekre és az eltelt 35 évre. Ezúttal is nagyon köszönöm, hogy megtisztelték jelenlétükkel. Az osztálytalálkozó nagyon jó hangulatban telt el. Reméljük, hogy lesz folytatás.

Erdélyi Ildikó

A tábor képeiben

Fiúk előadás közben

„Barna macik” csapata az egyik állomáson

Kézműves foglalkozás

„Táborosok” csapata úton az állomás felé

HÍREK A BIZTOS KEZDET „NAPRAFORGÓ” GYEREKHÁZBÓL TÁMOP-5.2.2-08/2-2009-0014

A nyár nem telhet el külföldi látogatók nélkül a Gyerekházban. Immáron sokadik alkalommal tett látogatást nálunk dr. Nagy Andor országgyűlési képviselő, német és magyar vendégekkel, akik kíváncsiak voltak a Gyerekház működési elveire, programjaira és természetesen az ide járó családokra, életkörülményeikre. Éppen az „Ebedcsata” közösségi programunk zajlott, mikor becsöngetett a népes vendégsereg, s fűrkésző, érdeklődő tekintetek szegeződtek a jelenlévőkre. Beszkid János önkormányzati képviselő köszöntötte őket, és ezt követően rövid tájékoztatást adtam a Gyerekház működésével kapcsolatos dolgokról. A vendégekben megfogalmazódott kérdésekre is megpróbáltunk kielégítő válaszokat adni, majd programjuk folytatásaként kísérték a cigányok lakta telepre is. Mi is folytattuk programunkat hiszen ez volt az utolsó ebéd, ami készült a hét folyamán, és ami után kiderült, hogy ki lett a Gyerekházban megrendezett „Ebedcsata” közösségi programunk nyertese. Készült a hét folyamán túrós sztrapacska, lecsós tarhonya, túrógombóc, szalonnamártogatós baba, kenyérlángos. A pontok összesítése után kiderült, hogy a nyertes étel a túrógombóc lett, melyet Vincze Szabolcsné készített, de minden főzésben szerepet vállaló anyuka kített magáért, és ezúton is köszönet nekik, hogy vállalták ezt a feladatot. Minden résztvevő Emléklapban és apró ajándékban részesült. Jól sikerült program részesei lehettünk, melyet érdemes lesz a későbbiekben is megismételni.

Rigóné Lehoczki Bernadett

A főzésben résztvevők

A látogatás...

Úrnapi gulyibák III.

A Temető úti otthonukban látogattam meg id. Kanyó Balázst és feleségét Lenke néni, hogy velük is beszélgessek arról, hogy az ő családjuk miként is őrzi a gulyibakészítés hagyományát. Már előkészített régi-új fényképekkel vártak. A legrégebbi a 60-as évekből való, rajta a ma már nagyszülői korban lévő kisgyerekekkel.

Lenke néni: Ez itt Rozi nenéd, ez meg Feri, ez meg Balázs csepp korába. Itt van anyád, meg mamád is.

- Ez a gulyiba már látom, hogy a templomkertbe van. De hol volt a maguké, mikor még a faluba voltak elhelyezve?

Balázs bácsi: Itt volt a kapuba, a temetővel szembe a háború előtt is, utána levitték Bakter Janihoz, utána megint visszakerült ide, körülbelül '57-'58 körül, mert az egyháztanács úgy döntött, hogy legyen a régi helyén.

- Ki döntött arról, hogy melyik család készíthet gulyibákat?

Az egyháztanács tagság megszavazta, hogy melyik család csinálja meg, azt is, hogy hol.

- Mikor került fel a templomhoz?

Balázs bácsi: Az '50-es években. Az úgy volt, hogy először karókon volt, aztán Gyurik Berci bátyád, az csinálta ezeket a vasvázakat. Társadalmi munkába csinálták.

Lenke néni: Meg előtte olyan régi Jézuska háza is volt. Olyan boltíves volt, amikor mentek azt vitték mindig körbe a másik helyre. Két oszlop volt, meg rajta volt a boltív.

Balázs bácsi: Olyan is volt, hogy a kommunizmusba nem engedtek az erdőbe, mert addig mindig kaptak egy-egy kocsi gallyat, hogy csinálhassák a gulyibákat. Csak egy keves zöld ágat tudtunk hozni, hoztuk a vállunkon. Utána lehetett, most meg nem is kell, mert befolyta az a borostyán.

Gulyiba 2000-ből

Gulyiba 2013-ból

Néhány évvel ezelőtti gulyiba

Lenke néni: Akkor a rokonság szombaton összegyűlt, és csinálták.

- Szét voltak osztva a feladatok, ki mit csinál?

Lenke néni: Hát az emberek a fát, meg a zöld ágat hozták meg csinálták a vázat, az asszonyok meg díszítettek. De a férfiak is szurkálták a virágot, most is segítenek.

- Azt, hogy milyen kép került bele, maguk döntötték el?

Balázs bácsi: Igen, az mindenki magának.

Lenke néni: Laczko mamám mindig emlegette, hogy volt neki az a muzsikáló szentképe, mikor közeledtek mindig bekapcsolta. Az nagyon régi lehetett, vagy 100 éves kép is volt az már. Akkor még három szentkép volt benne. Két oldalt meg középen egy. Most ez a Jézus szíve, meg Mária szíve kép van benne, mikor melyik.

Balázs bácsi: Ezek már több, mint 100 évesek, volt mikor volt benne színes kép is, de mink ezeket szeretjük.

- Kik szoktak segíteni maguknak az elkészítésben?

Lenke néni: Ette családod is, meg Petrovicsék, annak idején Sándor sógorok is. Testvérek, sógorok. A rokonság. Meg a szomszédok, jóbarátok is mind összefognak ilyenkor. Hozzák a virágot, meg megyünk is érte, ha valaki felajánlja. Régen csak kerti virággal díszítettünk, csak most van, hogy veszünk is bele.

- Amikor szétszedik ünnep után, mi a sorsa a sok virágnak?

Lenke néni: Visszük a temetőbe is a szentelt virágot, meg mindenki viszi haza is, azt valahogy értékesebbnek tartjuk. A gyertyát mindig a templomba adják. Most pont a mienk volt ott, olyan jó érzés volt, hogy adhattunk valamit.

- Mit gondolnak, lesznek, akik tovább viszik a hagyományt?

Balázs Bácsi: Hát itt vagytok ti. Helybe vagytok ezt nem szabad elhagyni.

Lenke néni: Összefogtok, én bízom bennetek.

Még nagyon sok gulyiba elrendezését kívánom Balázs bácsinak és Lenke néninek!

Úrnapi gulyibák IV.

Amint azt bizonyára sejtették az úrnapi gulyibakészítő családokkal készült riport folytatódik. Én Rigó Ferencéknél voltam vendég egy csendes péntek este. Jó idő lévén az udvaron beszélgettünk a gulyibakészítésről.

- Hogyan is kezdődött a kapcsolat az úrnapi gulyibákkal?

Feri bácsi: Úgy mondom, hogy a Verkoknak már nagyon régen szép és megtisztelő feladata volt a gulyibakészítés. Régen még a falu területén voltak házaknál (hogy tulajdonképpen pontosan mikor került kapcsolatba a család a gulyibákkal nem tudni).

- Fel tudná idézni, hogy kiknek a portája előtt csináltak gulyibákat?

Feri bácsi: Ha jól emlékszem, az egyik a Juhász Jánosék háza előtt volt, a Julis néni féle háznál, a másik, Rigó Sándor, Verko Sándor házánál, a harmadik, Mócsány János, Bastaréknál, a negyedik pedig Girind házánál a mostani István király úton állt.

Gulyiba 2004-ből

- Milyen virágokat használtak?

Mari néni: Régen a kertekből, főleg rózsákat, meg sok mezei virágot. Kinek milyen virágja volt. Régen tarkábbak voltak a gulyibák. Most már a belső virágokat, ami a gulyiba belsejében van, azokat rendeljük, a külsőket pedig hozzák. Mindig rengeteg virágot hoznak, tele van az udvar. Általában az összes virágot felhasználjuk a díszítés-hez.

- Szokott-e lenni valamiféle terv, hogy milyen lesz a gulyiba?

Mari néni: A belsejét mindig igyekszünk fehérrel díszíteni, meg aztán az egyszerűt szeretjük. A kertbe is már úgy ültetem a virágokat, hogy gondolok a gulyibához szükséges virágokra.

Feri bácsi: Általában a mi gulyibánk a karcsú, vékony. Ez azért van, mert az elejére már itthon készre font virágkoszorút helyezünk. Meg van egy méretre vágott erősebb fém drót és e köré fonják a virágokat szépen arányosan elhelyezve. Ha elkészül, ezt egyben visszük ki, így egyszerűbb a díszítés.

Gulyiba 2013-ból

Judit: Tudunk olyan emberről is, aki általában nem templomjáró, de a díszítéskor mindig segít, soha nem maradt el.

- A gulyibakészítés nagy felelősséggel is jár, hiszen „mindig meg kell csinálni”.

Mari néni: Így van, nem mondhatjuk, hogy az idén nem lesz ezért és azért. A gulyibának mire a mise kezdődik, állnia kell, történjék bármi. Az idén korán el kellett készülni, de megoldottuk.

Feri bácsi: Természetesen mindig rugalmasan alkalmazkodnunk kell a körülményekhez. Tudjuk már mi, mennyi idő alatt készül el és így időzítünk.

Mari néni: Mindig sütök lepényt meg kalácsot, amivel megkínálom a díszítésben segítőköt, ezeket már előző nap megcsinálom.

- Milyen érzés, ha ránéznek az évről-évre elkészült úrnapi gulyibára?

Feri bácsi: Mindig nagyon jó érzés.

Mari néni: Mindig megkönnyebbül az ember, amikor kész van.

Judit: Aztán meg fájószívvel szedjük szét.

Mari néni: A vázából a virágot én mindig beviszem a templomba, a többi virágot meg a temetőbe szoktam vinni.

Judit: Akiktől megörököltük a gulyiba díszítést, azoknak a sírjára mindig viszünk a megszentelt virágokból, ez egy szép és felemelő gesztus a régiek felé.

Feri bácsi: Például nekem a munkahelyemen is van a megszentelt gulyiba virágaiból, igaz, hogy már száraz, ott van felkötve a műhelyben.

- Véleményem szerint fontos a hagyomány tovább vitele, éltetése. Úgy látom, itt van, aki tovább viszi a gulyiba készítményt.

Mari néni: Hála Istennek a fiatalok is szívesen csinálják.

Feri bácsi: Természetesen öröklődött ez a dolog a családban eddig, ezután is csinálni fogjuk, nagyon fontos és szükséges az ilyenfajta „Istentisztelet” is. Gondolj bele, mennyivel „szegényebbek” lennénk az úrnapi gulyibák nélkül.

Judit: Örömmel csináljuk ezután is, mert tudjuk, hogy ezzel másoknak is örömet szerezhetünk, mégha csak évente egy napra is.

- Úgy gondolom, hogy köszönettel tartozunk a gulyibát készítő rimóci családoknak az áldozatos munkájukért. Adjon nekik az Isten erőt, egészséget, hogy még sok számos alkalommal dicsérhessük együtt az Urat a szépen feldíszített úrnapi gulyibáknál.

Beszkid János

Gulyiba 2012-ből és készítői